

متن پرسش

سلام استاد: بنده تا وسط کتاب نگاه در سکوت رو دو سال پیش خوندم ولی اون موقع چیزی نفهمیدم و ولش کردم، الان هم همین اتفاق افتاد، خیلی سنگین و گنگه به خدا من احمق نیستم، به نظرم باید شرحی یا تفسیری، یا بسطی چیزی داشته باشه چون تنهایی نمیشه خواند. من تا این جا هیچی نفهمیدم. خواهش می کنم کمک کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آن کتاب که چیزی نمی‌گویید که قابل فهم نباشد، می‌گویید با درون خود ارتباطی مستقیم داشت. با خود واقعیت باید ارتباط برقرار کرد، نه با پیش‌فرض‌های ذهنی. می‌گویید نگاه‌مان به امور باید با پیش‌فرض‌های ذهنی همراه نباشد و با ساکت کردن آن‌ها با هرچیزی روبه‌رو شویم تا مشخص شود عالم، زیبا و قابل پذیرش است. بنده مسلّم همه‌ی مطالب کتاب را تأیید نمی‌کنم، ولی کلیت آن را به عنوان روش سلطه بر پیش‌فرض‌های ذهنی مفید می‌دانم. به قول خودش، «من تنها زمانی می‌توانم به حرف‌های شما گوش کنم که ذهنم مشغول پچ‌پچ و نجوای با خودش نباشد، یعنی درگیر یک مجادله و گفتگوی درونی نگشته باشد». به هر حال در این دنیا این نوع پیشنهادها کمک می‌کند تا وقتی با متون دینی خودمان روبه‌رو شویم اولاً: بهتر بفهمیم و ثانیاً: قدر آن‌ها را بدانیم. با این‌همه فکر می‌کنم بد نیست با «تفکر زائد» کار را ادامه دهید. موفق باشید